

Бабка Міла

Коли сонечко сідає,
Бабка Міла так гадає:
— От чому, як ти вже бабка,
Крильця ломить, крутить лапки
І ще й спинка так болить —
Не розігнешся й на мить?
А так хочеться зварити,
Засолити, закрутити.
Та варення із суниці
Скласти в погріб на полиці.
Раптом внуки на Різдво —
Щоб у неї все було.

Але щось немає сили,
Не лежать до праці крила.
І сумує бабка Міла:
— Якби ж я помолоділа...
А то ж в'яну, наче квітка, —
Плаче бабка.
— А ще ж літо!
Літо бабкіне. Яке —
Ні таке, і ні сяке...
Каже жук:
— Бабуню бабко,
Не беріть тяжкого в лапки.
Я вам принесу води,
Збігаю туди-сюди.
Ви ж мені за це, будь ласка,
Розкажіть під вечір казку.

Джмелик Джем

Джмелик Джем ходив по лузі,
Там гуляли його друзі:
Бджілка, бабка і комарик,
І цвіркунчик-сопілкарлик.
Гедзь, оса й блискуча мушка.
І ще бабка-дзиготушка.
В лузі квіти і травиця,

І ожинки, і суниці.
Та ще сонечко в росі.
І такі веселі всі,
Кольорові і дзижкучі,
Неймовірні і летючі.
Та захвилювався джмелик:
— Квітка є. А де ж метелик?

